

ЧИНЪ ВЪ ПАНАГІИ,

БЫВАЕМЫЙ ВО ОБИТЕЛЕХЪ ПО ВСѢ ДНѢ.
По ѿпѹстѣ вѣжественныѧ лїтвріи, нсход-
дитъ настоѧтель, и врати по глаѹдищемъ
по нѣмъ двѣ двѣ, и гаѹтъ фаломъ рѣа:
Вознесъ та вѣже мбй, цркъ мбй:
И кончанъ вѣвшъ фаломъ, глаголемъ то-
лѣтъ трапезы: **О** че нашъ: Слѣда, и пынѣ:
Гдѣ и олѣи, тружды. Благословѣ,
Настоѧтель илъ Сщениицъ, держай чредъ,
Глаголетъ:

Хртѣ, вѣже, благословѣ ѿстїе и пнтие ра-
бѡмъ твоимъ, иако сѧ єшь вегда, пынѣ
и прїи, и во вѣбки вѣнивъ, амінь.
И часть, илъ просфора, и мѹща возношено:
на вѣти, благаетъ въ панагіарѣ, и сто-
итъ на оустрбеномъ мѣстѣ. И по вѣ-
шенїи творлїи слѹженїе глаголетъ стихъ:
Мѣтвами сѣтыхъ ѿцъ нашихъ, Гдѣ и мѣ